

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára: 15 krajczár.

Előfizetési cseppán a kiadóhivatalnál lehet
B-Gyarmaton.

Előfizetési pénsek, reklamációk és hírdetések a kiadóhoz intézendők.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

A lap szellemi részére s a nyilvántartáshoz minden közleménynek a szerkesztőhöz kell fordulni.

Hírdetések díja: öt hasábon petitor 5 kr. — Nagyobb és többeszeri hirdetések jutányosan eszközöltetnek.

Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.

NYILVÁNTARTÁS GARMOND SZÁMA 20 KR.

Előfizetési felhívás

„Nógrádi Lapok“

1884-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Egy negyedre 1 „ 50 kr.
Egy hónapra — „ 50 kr.

Az előfizetési pénsek egyedül a kiadóhoz címelve, — legesélyesebben postautalvánnyal — a nyomtatandó példányok s pontos szétküldés tekintetéből, mielőbb beküldendők.

Kék László,
kiadó s lapfőmunkács.

Horváth Danó,
fel. szerk.

B-Gyarmat, december 27-én.

Az 1884-ik évi szűk évét néhány nap múlva eltemetjük. Mennyi szenvedés, leirhatlan fájdalom, füstbe ment remény, muló öröm, tapad ezen négy számhoz?! — De hát ennek is vége.

Következik az új esztendő. E hét csütörtökjén lesz az esztendő első napja! Milyen könnyű kimondani, pedig milyen nagy szó ez. Az egész esztendő jövődó titkát rejti magában. Háromszázhatvanöt üres lapból álló nagy könyvnek, — melynek neve egy esztendő — első lapja ez. Egy lap abból a nagy könyvből, a melyből senki sem tudhatja ki mit és hányat írhat tele s hogy ki, hány kötetet olvashat el. Esztendőnek nevezzük ezt a nagy könyvet, melyből senki sem tudhatja ki, mit és hányat írhat tele s hogy ki, hány kötetet olvashat el. Esztendőnek nevezzük ezt a nagy könyvet, melyből minden évben készül egy új kötet s melybe az egyes napokat jelentő napjaira feljegyezzük annak apróbb változásait. A nagy munka felelős szerkesztője a sors, munkatársa: minden ember, a ki él, uralkodik, vagy koldul, a mint azt számára a sors szeszélye rendelte.

Ebbe a nagy könyvbe aztán beleírjuk az év eseményeit: jót vagy rosszat, vigasztalót vagy kétségbeesztőt, olyant és azt, a minő az év eseménye. Maradnak üres lapok is benne, de vannak lapok sűrűn tele írva olyan dolgokkal, melyek állandó nyomokat hagynak városunk, megyénk, hazánk, nemzetünk jellemén, erkölcsén, sorsán, élete folyásán. Az évek eseményei, változatosságai szolgáltatják az érdekes könyv tartalmához az anyagot. Vannak esztendők, melyek üresek, mint sok nagyhangzású, ezimamel feleziczomázott könyv, melyet ha végig olvasunk, arra az eredményre jutunk, hogy utóvégre is semmit sem olvastunk.

Vannak ismét esztendők, melyek fontosabbak, mint száz meg száz társuk, melyek évezredekre kiható nagy változásokat szülnek, teremtetnek és idéznek elő.

Néhány nap múlva írunk tele ismét egy könyvet, melynek végső sorai után írjuk oda azt, hogy: „vége“; a könyv hátára ráírjuk az „1884“ numerust s elteszük abba a nagy bibliotékába, melynek neve a mulandóság. Ez a könyv egy közönséges mű, nem kelt nagy feltűnést. Ebben a könyvben nincsenek korzalkalkotó események; csak olyan eszemes, hétköznapi dolgokkal van teleírva, mely szaporítja ugyan

a kötetek számát, de nem fokozza fel az érdekeltséget a kíváncsiságot. Arra az egyre mégis jők, hogy elfelejtünk.

De lapozgassuk egy kicső a teleirt lapokat, talán találunk bennük oly dolgokat, melyek ha nem is alkotnak korzakot és nem mozdítanak ki helyükből népeket, nemzeteket, de némileg mégis érdekesek legalább arra, hogy egy futó pillantást és visszaemlékezést vessünk rájuk; talán az eseményekből vonhatunk következtetést a jövőre s ha a elmúlt évben elvetett szenvedélyek magvából kinőve látjuk a gyomot, a dudvát, talán kigyomláljuk azt s nem engedjük azt, hogy az élet kertjét eltorzítsa. . . .

A múlt évnek főbb mozzanatai voltak a képviselő választás, a horvátországi botrányok, az anteseinitismusnak parlamenti párttá alakulása. A képviselő választások a szokott energiával folytak le. Horvátország hálátlan és vásott gyermekként az 1883-ik évi lázadás után még mindig nyelvét öltögeti a kenyeret adó és őt szeliden dődelgető édes szülőre, az az anyaországra. Az antisemitismus szenvedélyeit most már parlamenti párt szítja. Horvátországot illetőleg egy mázsányi áldozatba kerül egy szemernyi haszon, az antisemitismust illetőleg egy mákszemnyi igazságért belemásztunk egy mázsányi szenvedélybe.

Természtünk jobb volt mint a múlt évben, bár sok helyen dúltak az elemi csapások; de a gabonának ár eszökkenése a gazdaközönség anyagi helyzetét nem vitte előbbre.

A megye élére új alispán került, tele tétvágy munkakedv és határozottsággal.

A cukor gyár ügye megfeneklett; a vasutügyből lehet valami. A lefolyt évben a váczy gyarmati vasut volt a motto.

Es így megy tovább; nem valami rendkívüli dolgok, de érdekesek mégis a felemlítésre. Épen úgy vagyunk pénzügyeinkkel is, mint politikai és társadalmi erkölcsünkkel, melyek maradtak a régi rosz állapotban.

Gyakorlati szempontok uralkodnak a világon s a mindennapi élet kicsinyes érdekeiért küzd, fáradoz az emberek sokasága. A függetlenségnek, a szabadságnak és faj lelkesülésnek nagy eszméi és nagy szenvedélyei, ama fenséges honfi álmak, melyek ókos szóvá váltak a tanácssteremben, most mind — mind a szívek fenekén pihennek.

De korunkban úgy látszik szüksége van egy kis pihenőre.

Az élelmesség napjait éli nemzetünk. Szoktatja magát a szükséghez nélkülözéshez, vágyainak mörsekléséhez, a csöndes házi erkölcsükhöz. Oly sok idegen eszmével idegen izü törvénnyel és intézménnyel tömték tele szellemét az utóbbi években, hogy ezeket meg kell emészténie, saját jelleméhez, erkölcsi szokásaihoz idomítania, mielőtt a további haladás szükségét fészíthetné vágyait.

Es most visszapiillantva a lefolyt évre, legjobb reményekkel üdvözljük a kezdődő újévet, épen úgy, mint az újév napja egy boldog szerencsés esztendőnek első napja. Legyen ezen esztendő nemzetünk újjáébredésének, szellemi előrehaladásának, anyagi felvirágzásának ujoesztendője, legyen nemzetünk boldogságának korzalkalkotó éve, s nyissa meg a ki-

fürkészhettelen jövődó könyvének első lapját a szerencse kívánatokkal s legyen a többi lap tele azok teljesedésével, hogy örömmel zárhasuk majdan a munkát, nagyobb örömmel mint eddig, s hogy így büszkén mutatva a multa még büszkébb örömmel tekinthessünk nemzeti életünk fejlődésének jövődóje elé.

Adjon Isten boldog új esztendőt nemzetünknek!

Nógrádmegyei rendkívüli közgyűlése.

(Deczember hó 22-án.)

Scitovszky János alispán a megjelölt megyebizottsági tagok üdvözlése után a közgyűlést megnyitván, előadta, hogy önmagméltozást Gr. Győrky Ábrahám urat, megyénk szeretett főispánját — Ófelségsé ismét egy újabb kiténtetésben részesíté, — amennyiben legközelebb Nyitramegye főispánjává is kinevezte. Azt hiszi tehát, hogy Nógrádmegyei intencióinak megfelelőleg járt el akkor, midőn ezen rendkívüli gyűlést egybehívta oly célból, hogy ezen gyűlés tanácskozás tárgyává tegye azt, mily mérvben rója le az alkalmából a megye szeretett kiténtő főispánja iránti tiszteletét s mily intézkedést kíván tenni a törvényhatóság arra nézve, hogy főispánunknak Nyitramegye főispáni székébe leendő önnepélyes beiktatása alkalmával — Nógrádmegyei köllőkép képviseltesse?

Frideczky Lajos törvényszéki elnök úr s megye bizottsági tag indítványa folytán elhatározottat, hogy a megye főispánjának ezen újabb kiténtetését örvedes tudomásul veszi, s egy 50 es küldöttséget választ meg oly célból, hogy ezen küldöttség főispánunknak Nyitramegye főispáni székébe leendő beiktatásakor Nyitra városában megjelenjen. Mi végből felkértek az alispán, hogy a beiktatás napját a küldöttség tagjaival közölje s a küldöttség egybehívása iránt előzetesen intézkedjék.

A küldöttségbe beválasztottak:

Br. Andreánszky Gábor, Gr. Berchtold Ártúr, Gr. Berchtold Richárd, Dr. Baumgarten Antal, Bercezy Jónó, Beniczky Gyula, Gr. Czebrán László, Gr. Degenfeld Lajos, Dessewffy Ottó, Gr. Forgách Antal, Gr. Forgách Sándor, Frideczky Lajos, Fáy Albert, Fajnor Sándor, Gellén József, Huszár István, Hanzély László, Hanzély Márton, Harnos Gábor, Illyés Lajos, Kövy Tivadar, Komjáthy Anselm, Kovács Ferencz, Lassly István, Laszkáry Gyula, Madách Károly, Dr. Melicher Ferencz, Ormay Antal, Plachy Tamás, Dr. Pulszky Ágost, Pajor István, Gr. Pejacevich Ártúr, Pósa Lajos, Pokorny Gusztáv, Posztócsky János, Br. Birét Béla, Reményfy József, Reményi Károly, Sréter Alfréd, Simko Frigyes, Simonyi Dénes, Szontagh Pál, Szabó János, Szakáll Ferencz, Szerény Gábor, Szi-jártó Sámuel, Szilassy Béla, Szentiványi Ferencz, Szilárdy Ödön, Sztranyavszky Géza, Török Zoltán, Toronyos György, Gr. Vilczek Ede, Veres Pál, Wladár Viktor.

A rendkívüli közgyűlésnek egyéb tárgya nem volt.

Gazdaság.

(A budapesti állattakárlásról, folytatás a vége.)

V. g a z d a s á g i m é r l e g e k csoportjában. Kis mérlegek közül első jutalom nem adatott ki, részint mert nagyon drága volt és a mérlegtábla körmérete viszonyainknak meg nem felelt, hanem nyert 2-ik vagyis ezüst oklevelet a Miklós Ödön által bemutatott Fairbanks 1000 kgr. hordképeségű 90 sz. mérlege, valamint 2-ik vagyis ezüst oklevelet nyert Schimber és fia által bemutatott 1000 kgr. hordképeségű és 72 frt árú négyzetletű hidmérlege is.

Nagy mérlegek csoportjában első vagyis arany díazoklevelet Miklós Ödön által bemutatott Fairbanks féle 3000 kgr. hordképeségű és 450 frt árú arztéredhető és szállítható gazd. hidmérleg, 2-ik vagyis ezüst oklevélre Schember és fia által gyártott 1500 kilogr. hordképeségű 220 frt árú és futó súlymelytyűvel ellátott marha mérlege lett érdemesítő.

A jelentés tudomásul vétetett s a jegyzőkönyvbe iktatottai határozottatott.

Vancsó Béla pénztárnok a pénztári állapotról tesz jelentést a tudatja, hogy az e hónapban felszólított tagok közül 12 fizetett, a helybeliektől 58 frt folyt be.

Tudomásul vétetvén, a pénztárnok az utalványok kibocsátására felhatalmaztatott.

Pintér Sándor ügyész jelentése szerint a perre bocsátott 580 frtból eddig 342 frt folyt be. Sajnálattal jelenti azonban, hogy a beperelték ellen a községi előjárónak állásunknál fogva s egyébként levő érdekeltisége, társatlansága és vonakodása miatt a végrehajtás sikeresen nem fogatosítható, ha csak a járási szolgabírónál eszközözendő panasszal buzgóságra nem serkentetnének.

A jelentés tudomásul vétetvén, Ruzsinkó Antal és Dr. Szigyártó Pál felszólalásai után megbízott az ügyész, hogy az általa jelzett fegyelmi panaszokat megtegye.

A balassa-gyarmati kiállítás helyi bizottságnak a háziliparnak az 1885. évi orsz. kiállításon leendő képviselője érdekében megküldött jegyzőkönyvi felhívás az itt helyi bizottságnak tárgyalás végett kiadatni határozatolt.

Titkár jelenti, hogy a nm. földmívelési miniszterium az országban létező gazdasági egyleteknek 1883. évi működéséről szóló statisztikai összeállítást és a borászati törzskönyvet megküldte. Tudomásul vétetik.

Jelenti továbbá, hogy egyelőttünk buzgó tiszteletbeli tagja Berecsky Máté gyümölcsészeti nagy munkájának III. kötetét megküldte. Levélbeli köszönet nyavasztatott meg.

Titkár bemutatja a tagok névsorának könyomása útján történt sokszorosított példányait, mik az I. m. ál. biz. társaság ügynökeinek mihez tartás végett fognak megküldetni. Tudomásul vétetvén 1 frt 40 kr. díj utalványoztatik.

Végül Balás Antal elnök indítványára elhatározatott, hogy báró Kemény Gábor miniszter ő nmga. kitűnő fajtá szőlő vesszők átengedése céljából keressek meg olyformán, hogy azok előbb phyloxera menteseknek nyilatkoztassanak ki. Mire az ülés véget ért.

A mi vasutunk.

Éppen egy éve, hogy az agitáció általánosságban megindult a balassa gyarmati váczi vasút érdekében; sokan, a multakból merített tapasztalás folytán, kételkedtek a terv komolyságában, de a nagymérvű szervezkedés a azon körülmény, hogy az ügy élére főispánunk elnökelete alatt megyei községeink igen tekintélyes s vagyonos férfiak állottak: a bizalmat kezdő a nagy többségben meggyőkeztetnei, mihez képest aztán a törzsrésztvényekre eléggé szépen gyűlték az aláírások.

Perze, hogy ezen aláírások is bírtak ama főjellemvonással, mint az országos adózás és a humanitárius célok gyámolítása: aránylag azok terhelvén vele magukat legkevésbé, akik ennek ép úgy mint mindannak legtöbb hasznát élvezték volna; így a kereskedők és (tisztelőt a kivételeknek) a nagyobb birtokosok.

Ezek renitentiája és szűkmarkúsága — úgy látszik — meg is termő rossz gyümölcsöt, amennyiben pár hét óta oly hangok hallhatók, hogy a szükségelt törzsrésztvények alá nem jegyzése miatt a vállalat dugába dől.

Ez-e a valódi ok, avagy csak a meghátrálás ürügyéről használtatik a konczra számító, de azt el nem ért főengedményesek részéről? Azt nem tudtuk; de bizonyos, hogy ha a megye székhelye és gazdasági termékekben nem szegény ama vidékeknek, melyet a tervezett vasut érintendő volt, ezen modern közlekedési eszközre ismét elajtetik, az tagadhatlan szegénységi bizonyítvánnyal fog szolgálni úgy az érdekelt körök és vidékek, mint maga a megye részére is, melyet esse-rint közzeltem nem veszel; de csakis partikuláris s rosszul felfogott, kicsinyes magánérdek.

Avagy kell-e rámutatnunk, hogy a Nógrádnál jóval kisebb Szilágymegye csak imént (decz. 19 én) tartott törvényhatósági közgyűlésén 550,000 frtot (öt százötvenezerfrtot) nyavasztott meg vicinális vasutak építési segélyezésére; de lehetne még számos nem kevésbé eklátans példára hivatkozni. Csak mi vagyunk tehát azon világtól elmaradott, gyámoltalan közönség, mely a gősmozdonyú vasutak feltalálásának immár hatvanötödik évében sem tudunk odáig jutni, hogy rendelkezünk és élvezünk az aránylag legbiztosabb, mindenestre legkényelmesebb és gazdaságilag legjutalmazóbb legolcsóbb közlekedés azon eszközét, mely ahová eddig bejutott, a vidéket mindenütt felvirágoztatta, előbb nem ismert, avagy kiaknázhatlan közgazdasági forrásokat nyitott; egyzóval a 19-ik század polgárosodása és haladásának elengedhetlen faktorát tekintvén.

Hány másvidéki emberrel találkozom, akinek borádszót a háta, midőn hallá, s hiinni alig akarta, hogy Balassa Gyarmatra a legközelebbi vasuti álló-

mástól erős öt óráig tartó szekérutazást kell még megtenni; pedig ennél távolabb eső községeink is vannak, mint érdekelt községek.

Azonban volna egy szerény szavam az ügyintéző tizenkettes bizottság és a megyei kormányzathoz is. Nem azt kérdezem az előbbtől, hogy kiküldetéséhez képest volt-e és mit végezett a hercegsprímásnál; de bátrak vagyunk ugy az egyik, mint a másik vezérközseget figyelmeztetni a pénzügyminiszter gr. Szapáry Gyula úrnak az országgyűlési általános budget-vita becsárása alkalmával közelebb mult deczember 5 én tartott beszéde egyik passzusára:

„De nemcsak az államvasutakra nézve történtek ugymond intézkedések. Múltotassanak megnézni a vicinális vasutak tekintetében követett kormánypolitikát. A törvény szerint ezen vasutak leginkább az érdekelt vidékek önjerejéből létesítendők. De talán egy-kettő kivétellel, a vasutak mindnyájan a kormány hozzájárulásával építették, és ezen hozzájárulásával a kormány azon határig ment, ameddig csak mehetett. Csakugyan bőven járult hozzá, mert akár a posta költsége hozzájárulása címén (stb) mindenesetben nagy mértékben elősegítette ezen műveletet.” (Helyeslés!)

Ezen legmagasabb hivatalos nyilatkozatból szűkségtelen, hogy én vonjam le a tanulságos következtetéseket: fogja azt tudni mindenki, akinek szőlő; de „mint egyik nógrádmegyei adófizető, aki például szőlői szőlője után évenként több adót fizet, semmint amennyit az a leggondosabb művelés mellett is tisztahasznót hajt, felettébb szeretném már, ha megvalósulna és igaz lehetne a pénzügyminiszter úrnak, ugyancsak a fentidézett alkalommal mondott ama nyilatkozata, melyszerint hazánkban nincs már egy vidéke, sem, bannan a termelő gabnját (vagy borát) az ország bármely határig vasuton a leggyorsabban el ne szállíthatatna.

En magamról vettem azon példát, mely kétségtelenül ezer és ezer e vidéki, aránytalan adóterhet viselő gazdára, továbbá minden kereskedőre s a haladás minden hívére illik. Vessünk tehát véget ez ép úgy szegénytelen, mint káros állapotnak. Tegyük meg országgyűlési képviselőink, a megye kormányzata és törvényhatósága, a tizenkettes szűkebb és a nagy bizottság az egész közönséggel együtt köteleességeket!

Reményi Károly.

A tápszeres hamisításáról.

Oly körülmény, mely egész lényegében korszánk bolyegét magán hordja, a táp és élvezetek hamisítása, s a mely nemcsak fővárosunkban, hanem sajnosan már a vidéken is annyira elharapódzott, hogy maholnap eme két jelző: valódiság és becsületesség, a kereskedelem piacáról teljesen le fog tűnni!

A vegyi és görészvi vizsgálatok, melyeket Budapest városának főorvosa részint maga, részint mások által eszközölt, oly adatokat szolgáltatott nekünk melyek kétségen kívül helyesik, hogy majdnem minden táp- és élvezet hamisításnak van alávetve, a nélkül, hogy valami, csekély tekintettel volnának a közönség egészségre és életére.

Igy a tej igen gyakran vízzel bigittatik, a bor fukszinnal, a likőrök analinnal szinezve, s a sörszén-savval felfrisíttva találattak.

A liszthez gipszet, szulypátot és krétát vegyitenek, a kenyérhez, hogy fehérebb legyen, lisztet és mézvizet adnak, a fűszerek pedig mindenféle ásvány és szerves anyagok hozzáadásával hamisítottak. A vajban agyagot találhat a szakértő, a kolbászban elverhetlen buszulladékokat.

Hogy az iparos családait előnyösebben végrehajthassa, a vegytannak valamennyi vivmányát felhasználja és mesterséges productumokat készít; csak azon borokról tesszünk itt említést, melyeknek gyártása a fővárosban mindinkább emelkedik, dacára számtalan kitűnő bortermő vidékeink bő áldásának.

Magától értetődik, hogy más városokban is előfordul a tápszeres hamisítása, még pedig ugyan oly óriási mérvekben, mint nálunk, Berlinben, hol évenként körülbelül 36 és félmillió liter tejet használnak el, eme mennyiségnek körülbelül egyhatod része tehát 3 millió lit. viz által van helyettesítve. Ép oly nagymérvű a sörnek és bornak hamisítása is, mert be van bizonyítva, hogy 11 millió liter körül szintén 3 millió liter mesterséges gyártmány volt. Hasonló módon úzik a vajnak, zsirnak, csukornak, teának és csokoládénak hamisítását is.

Bonnan ki lön mutatva vegyileg, hogy még a cikória kávé is jelentékeny mennyiségű fővenyet, az eczet csak 162 eczetsavat, de annál több kecsér nővényi alkatrészeket tartalmazott. Szőlőt szegfűszegben felaprózott cserépföld, a kolbászokban nagymennyiség liszt jött elő. A borra nézve kiderült, hogy nem egyéb, mint erősen szesztartalmú és különböző éthe-

rek által parfümizott rossz csukorszörp és viznek keveréke.

Azokkal, kik a népet rossz élelmiszerekkel ámitották, a régebbi korban nagyon szigorúan bántak el. Ennek jellemző példáját találjuk Bécs városának törvénykönyvében, mely II. Albrecht hercegtől származik 1340 jul. 23 áról keltezve.

Különösen a pékekre volt ezen bölcs kormányzónak figyelme irányozva, mert nemcsak olcsóságot követelte tőlök a kenyérnek, hanem egy bizonyos meghatározott súlyt, valamint annak jóminőségét is kikötötte.

A pékek büntetése az volt, hogy egyszerűen lábuknál fogva bemártották őket a Dunába, miáltal a megcsalott nép némileg elégtételt nyert, különösen hatalmasan mulatott. Hosszan tartó habota kerekedett, valahányszor az alámerített pék, hasonlóan egy vízcs pudlikutyához, a partra tápászkozva, igyekezett a vizet lerázni magáról.

Mit kell tennünk, hogy a tápszeres hamisítása megszüntetessék, szép példával jár előttünk Angolország, melynek közegészségügyi viszonyai mintakép gyanánt szolgálhatnak.

Már az 1862-ik évben hozott a parlament egy törvényt e tekintetben, s tíz év múlva már minden grófságban és minden nagyobb városban vegyészek alkalmazattak, kiknek feladatuk volt kitzúve a tápszeres megvizsgálása.

Angolország példáját követték a bajorok és szászok.

Minden város előtt jár azonban München, mely pláne igen hasznos intézkedéseket léptetett életbe e tekintetben. Itt minden egyes vásárfelügyelő hivatalba lépése előtt kénytelen mindazon könnyen felismerhető hamisítási módokat megtanulni, hogy gyanus esetek felmerülése alkalmával, szakértő közbenjárta nélkül is elkobozhassa a hamisított tápszeret. Ezenkívül nyilvános vizsgáló állomások állitattak fel, hol mindenki vásárolt tápszerét megvizsgálhatja.

Épen ily hatásnak bizonyult némely bajor városban divó azon rendszabály is, hogy a hamisítók nevei nyilvánosan pellengérré állitattak, órásul a fogyasztó közönség részére. Franciaországban egyelet alakult, mely feladatát tűzte ki magának, hogy tagjai boralkat vegyileg megvizgáltassák, s ha u. n. műborra akadnak, annak elárulóját azonnal a törvény-székeknek feljelentendik.

Vajha nálunk is, hol szintén mindinkább elharapódik a hamisított s műborok gyártása, léptetnének életbe hasonló vagy még alkalmasabb rendszabályok, hogy elmondhassunk, miszerint valódi tiszta tokajit iszunk, nem pedig utálatos, krumpliból vagy lsten tudja miből készült szagyalékot!

R.

Tanúgy.

A magyarországi néptanítók pártfogóhoz intézett kérelem.

Mélyen tisztelt szerkesztőség!

A magyar nemzeti legeszerényebb napaszmósaít, a néptanítókat, hazánk egyik nagy fia azon harcosok közé sorolja, a kiknek az a hivatásuk, hogy hazánk földjeit egészen meghódítsák a magyar nemzeti műveltségnek.

Megérdemeltük-e már mi néptanítók ezen kitüntetés vagy csak esztől leszünk arra méltókká, nem mi dönthetjük el. Csak azt az egyet vallhatjuk magunkról minden szerénységgel nélkül, hogy napról napra világosabban és tisztábban áll előttünk ama nagy feladat, mely reánk a népnevelés terén várakozik, s ezért még segélyző, jótékony egyesületeinek körében sem feledkezünk meg arról, hogy a nemzeti közérdeket ápoljunk, mindennek előtt saját magunk között.

Az „Eötvös-alap” és a „Tanítók országos árva-háza” azon magyarországi tanítókat egyesíti, a kik, példát akarnak mutatni a népek, hogy miként kell nemzeti és hitfelekezeti különbséget nem tekintve egymást kölcsönösen támogatni abban, hogy gyermekeinkből édes hazánkban hasznavevő derék polgárokat neveljünk és a mellett a kölcsönös jótékonyagot is gyakoroljuk.

Az Eötvös-alap nem más mint főleg ama „nemzeti nevelési egyesületeknek” másod hajtása, melyeket nagy Eötvösünk kezdeményezett, de a melyeknek még az időseink nem lehetett felvirulniok. Mi néptanítók nem engedjük a nagy eszmének teljes elenyésztését s megtettük a mi szegénységünkől a példadásra nézve kitelhetett.

Kilencz éve küzdünk az eszméért! Százakra és százakra megy már azon tanítók gyermekeinek száma, a kiket, mint egyetemi-, középiskolai-, képezési- ipar- és polgáriszkolai jeles tanulókat az Eötvös-alap támogatott és a mellett ezazakat segített a tanítók övegyei és árvái között is.

Csak a legutóbbi pünköst napján is 52 néptanítói család részesült a az Eötvös alap jótéteményéből.

2400 frtot ösztöndíj és 950 frtot segélyösszeg gyanánt osztott ki az idén a tanítói egyesületek képviselőiből álló pünkösdi gyűlészetünk. Az ország majdnem minden egyes vidékére jutott egy jótétemény, egy egy ösztöndíj. Vallásukra nézve volt a jótéteményesek között 24 rom. kath., 13 ág. hitv., 1 unitárius és 4 izraelita.

Azonban bár mily szépnek lássák az eredmény, a melyet a magyarországi néptanítók Eötvös-alapja ez ideig felmutat — korántsem felelhet meg az még ma ama nagy igényeknek, melyeket a szegény tanítók és jeles gyermekeik irányában jogosan támaszhatnak. Évenként százakat kell tőres kézzel elbocsátanunk. A szegény özvegyeket és árvákat sem részesíthetjük kellő támogatásban sőt azon szerencsétlen kiérdemült tanítóknak is, kik csak azért nem részesülhetnek az országos nyugdíj intézet jótéteményében; mert 1874-ben már 50 éven felül voltak, csak ritkán nyújthattunk alamizsnát.

Az „Eötvös alap” csak az esetben teljesíthető szép feladatát, ha azt a nemzet hő fia kegyes pártfogására méltatná s ha akkor, midőn más szent nemzeti célokra áldoznak, egy-egy fillért juttatnának — a nemzet legeszerényebb napjaink perselyébe — az Eötvös alapra is.

Ugyanezért azon alázatos kérelemmel fordulunk a mélyen tisztelt szerkesztőség elé: méltóztatnék a néptanítók Eötvös-alapját kegyes pártfogásába venni, s a nagy közönséget annak hazafias támogatására felhívni — s ha lehetséges becses lapjában az Eötvös-alap javára gyűjtést is nyitlatni.

Az Eötvös-alapra szánt adományokat a fáradhatatlan buzgó Örley János főorvosi igazgató tanító (ősz-utcai népiskola Budapest) mint az alap pénztárnoka, pontosan nyugtázní fogja. Egyébként megjegyezhetjük, hogy bizottságunk évi részletes számadatai a m. kir. közoktatásügyi minisztériumban terjesztetnek fel Tóth József kir. tanfelügyelő úr útján, a ki az alap ügyét évenként több ízben személyesen is felülvizsgálja.

Mélyen tisztelt Szerkesztőség! Jól tudjuk, hogy a könyörgésünk által nemes gondjainak számát csak öregbítettük és nem is mertük volna ezt még most sem megtenni, ha nem vennék nagy örömmel észre, hogy a 9 év óta csak egy-két hónapja annak, hogy semmiféle országos gyűjtés nem folyik a sajtóban. E sünetben, mi, kik soha sem akartunk más országos gyűjtések folyamata alatt alkalmatlankodni — megkísértjük a könyörgést s esedezésünket meghallgatását bizalomteljesen remélvén maradtunk

a Mélyen tisztelt Szerkesztőség
Budapest, 1884. december 7-én

alázatos szolgálja
az „Eötvös-alap” gyűjtő központi bizottság nevében
PÉTERFI SÁNDOR,
elnök.

H i r e k.

A karácsonyi szent ünnepek szép csendesen elmultak. A szokott fehér karácsony helyett ez idén a fekete karácsony köszöntött be, eső és sárral, s így az emberek a szobára és a szobai contemplációkra voltak utalva s annál inkább élvezhették a családi örömeket. B. Gyarmat utcái csendesek, a fogadók a közhelyek jóformán üresek voltak. A kettős ünnep elcsúszott, a római dalkör tagjai a római katolikus templomban, a második pedig az ev. templomban szentének leplezte meg az ahitatos közönséget. Figyelemre méltó, hogy a rom. kath. templomban az első ünnep magyar, a második ünnep tót predikációjával jár. Megfordítva van ez az evangélikusoknál. Azt ugyan egyáltalában nem értjük, hogy a kath. templomban kinek prédikálnak tótul? A karácsonyi ünnepek kedves jelvénye, a karácsonyfa nemcsak egyes családoknál díszített, de tapintatos intézkedést árul el azon karácsonyfa, mely a karácsony estét ugyan megelőzőleg még a mult hétfőn a kiskedővőben állított fel a kiskedők számára, s nemes szívről ad tanúbizonyságot, azon karácsonyfa, mely az alispáni család által állított fel karácsony első napján a megyeház kistermében a szegény gyermekek számára. A kiskedők mindannyian megfelelő játékokat, és holmi örömet szerző apró cseprő dolgokat kaptak ajándékba. A kiskedők örömeinek sok közül is részese volt. Az intézetben ez alkalommal Komjáthy Anselm kir. tanfelügyelő úr is jelen volt, s igen elismerőleg nyilatkozott a helybeli kiskedővő berendezéséről. — Lélekemelő volt azon karácsonyfa ünnepe is, melyet köztisztel és szeretetben álló alispánunk Scitovszky János úr és neje szül. Szitányi Eugénia úrhölgy rendeztek ünnep első napján egész csendben, de annál áldásosabbban a balassa-gyarmati szegény és árvagyermek számára. A megyeház kistermében gazdagon felkísért telt óriási fenyőfa emelkedett csaknem a magas to-

tóig; mellette jobbra balra s előtte egy harmadik bosszú asztal volt tolerakva mindenféle teli gyermekruhával meleg barlang és cipőkkel; ott láttunk továbbá tizenkét kézi kosarat telve kalács és gyümölcseccel. Az alispánék kedves gyermekei, kik már előző estén megkapták karácsonyi szép ajándékaikat, a szülők a nagymama (őzv. Szitányi Vilmosné úrhölgy) néhány rokon és a nevelőnő körében délutáni 4 órákor szíves örömmel fogadták a szárnyas főajtón Opitz Károly által bevezetett sok szegény gyermeket, kiknek egy részét még ülben vitték vagy kézen vezették oda szülőik vagy egyéb gondviselőik. Valamennyien meglátották a valódi szegénység nyomát, mely azonban szemlátomást tűnődzött el, midőn a kegyes háziaszony önmaga, részint hozzátartozói és nőcselédjei segítségével egymásután ültették fel az árva kiskedőket. Volt öröm, midőn a kosarakat tartalmastól megkapták a gondviselő szegény asszonyok és még nagyobb öröm a gyermekek szemében midőn a nagy karácsonyfa összes gazdag ékecsége, játékok (stb) halomkba leszedtrén, kivétel nélkül s az utolsó darabig kiosztatott közöttük, s az egész idő alatt, míg a felruházás és ajándék kiosztás tartott, az ariostont, melyet az alispánék gyermekeinek hozott a Jézuska, ugyanők folyvást muzikáltatták, hogy annak vidám dalainál még jobban felmelegedjék a szegény gyermekek keble. Nehány alkalmi szóval bocsátotta el az alispán úr a szegények megörvendeztetett kis hadát; de még sem az övé volt az utolsó szó, mert a véletlenül jelen volt látogatók egyike, követve szíve sugallatát, meleg szavakban tolmácsolá a szegény gyermekek és szülőik hálás köszönetét s bosszantató viszhang mellett elvitte az alispán urat és derék családját.

Üfelsége Erzsébet királyi asszonyunk a rózságit tüzkarosultak javára 300 frtot adományozott.

A jelmézball, mely B. Gyarmaton jan 10-én tartatik, már csak néhány valasztja el. Nagyszorú ünnepélye lesz az Terpsychore istenasszonyának. A rendezőség mindent elkövet, hogy ezen eseményeszerű mulatságot művésziileg vigye keresztül. A kiállítások arányai megnagyosbítottak azáltal, hogy a bálanyai tisztaságot Scitovszky Jánosné szül. Szitányi Eugénia ónagysága, alispánunk kedves neje volt szíves elfogadni. Ez lesz az alispánéknak első nyilvánosabb fölépése Nógrádmegyei közéletében. A meghívók, melyek 36 rendező nevében állítják ki, a napokban kitértek szét a szélsőre minden irányában. Figyelemre méltó, hogy ugyan aznap a losonci jelmézball is meg fog tartatni. Melyik lesz sikerültebb kedélyesebb és fényesebb? azt majd meglátjuk.

Bodnár István úr lapunk kitérő munkatársa a „Felső magyarországi Nemzetőr”-ben szép cikkkel emlékezik meg Rieger László cseh pártvezérnek a „Česky Club”-ban mondott nagy szabású magyar-barát beszédéről. Bodnár úr Riegert a csehek „Deák Ferenczének” nevezte el. Van benne valami!

Fenyvessy Ferencz országgyűlési képviselő s a „Pápai Lapok” érdemű szerkesztője és tulajdonosa a karácsonyi ünnepeket B. Gyarmaton tölti, hol rövidlőte alatt kedves modora és szellemessége által bizonyára kedves emléket hágy köreinkben. A képviselő úr Fenyvessy Arnold törvényszéki bíró úrnak (unokabecsének) vendége, s az órnagyné által rendezett silvesteri pikniken is részt fog venni.

A hatvani magán leánynevelő intézetben f. hó 30-án népszerű felolvasás fog tartatni „A nevelésről.” Halálhíradás. Zmeskall Lajos bontmegyei birtokos decz. hó 21-én 65 éves korában jobblőtre szenderült. — Őzv. Dezséri Bobok Józsefné Szécsényben decz. hó 22-én közérsvét mellett el temetett; mely részvétért fia: Bobok Ferencz ezennel nyilvános köszönetet mond ismerőseinek s a szécsényi II-ik iparegylet tagjainak: — Szerkesztőnk is a karácsonyi ünnepek alatt súlyos csapás érte; amennyiben feledhetetlen jó anyját: őzv. Horváth Miklósnét decz. hó 23-án veszítette el. Béke az elhunytak porainak!

A helybeli izr. egyház gondnoksága elhatározta, hogy a templomi hirdetések eszentul magyar nyelven fognak eszközöltetni. Nevetségessé lett töve B. J. a gondnoksági ülésen, ki ezen szép és hazafias intézkedés ellen merészelt felszólalni.

Biztosítási ügy. Társadalmi intézményeink közt talán egy sincs, mely életrevalósága által és elvitáhatlan hasznossága mellett oly kevésbé volna megértve mint a biztosítási ügy. Igaz, hogy sok visszaélés történetik itt, de ez onnan ered, mert nem válogatjuk meg azon társulatot, melyben teljesen megbízhatunk. Innen az idegenkedés ezen modern jó intézmény ellen s csak akkor érezzük annak szükségét, midőn vagyunk bajok és csapások érték. Részünkről tehát ez ó estendő beárítással senkinek sem adhatunk jobb tanácsot, mint azt, hogy mindenki minden gazda, háztulajdonos biztosítani vagyonát. De ha már ezt elhatározta, egyszersmind azt is fontolja megjól, hogy

melyik társulatnál eszközölje a biztosítást. Mi azt hisszük, hogy ezen sem kell soká törni a fejét senkinek. Van egy régi hazai intézményünk, t. i. az első magyar általános biztosító társaság, mely megbízhatóságánál, soliditásánál s ami fő, olcsóságánál fogva nem régebben a nógrádmegyei gazdasági egyesület bizalmát is megnyerte, melynél az árvaházak is biztosítva vannak. Ez a társaság eddig a legjobbnak bizonyult, miért is ezt mindenkinek a legjobb lelkiismerettel lehet ajánlani.

GSARNOZ.

Kolozsvár karácsoni krisztkindlje 1852-ben.

1851-től 1854-55-ig a kis káplár volt, a legnagyobb úr szép Kolozsvár városában. Fölt és rettegelt tőle az egész lakosság. Még Urban ezredes sem keltett, maga-iránt akkora rémületet, pedig Urban teljhatalmú úr, élet-halál ura volt. Azt akasztatta fel, a kit neki tetszett, azt csukatta be, a kinek az arca-iránt ellenszenvet érzett. Azt az asszonyt vesszőztette meg a kinek a férjét és családját legjobban meg akarta gyalázní. Szeszélye törvény volt; jó kedve életet, szabadságot adott, rossz éjszakája és haragja börtönt, akasztót, és még sem félt és iszonyodott tőle a város oly mértékben, mint attól az oláh zsandár-káplártól, a kit törpe és alacsony termeteért, mindenki csak kis káplárnak nevezett. Volt ugyan más neve is bizonyára — gondolom Kovácsin vagy Floresin, de azt csak kevesen tudták s még azok is csak kis káplárnak neveztek, mert e néven tette magát félelem és gyűlölet tárgyává. Mert kém, feladó, végrehajító, zsaroló és bakó volt egy személyben. Ő volt Urban ezredes beaságja, kéme és legbizalmasabb és legmeghittebb embere. Mind a kettőn oláhok voltak, engesztelhetetlen, égő gyűlölettel eltelve nemzetük iránt s kora-iról nélküli teljhatalommal zsarnokoskodtak a város és környéke felett. Deák Ferencz fátyla nem tűrötte le, de ne is törölje azon rémítő idők emlékeztétét, megbocsátottunk, de nem feledtük el, s bár lemondunk megboszulásáról de nem arról, hogy tanulságait, megne-örizzük s krónikáinkban utódainknak fel ne jegyezzük. Én is azért beszélem el viselt dolgait s bár akadna minken vidéken valaki azon idők élő tanni közül, a ki a krónika író munkáját elvégezve s feljegyzendő átélte élményeit, szenvedéseit s a kis és nagy zsarnokok viselt dolgait mielőtt még ki nem halunk mindnyájan, a kik szemtanúk voltunk! E krónikai feljegyzésekre szükség van a történelemnek, s szükség van unokáinknak. A kis káplár, a kis zsarnok különben nem volt olyan zord és ijesztőképző ember, mint a minőnek a zsarnokokat rajzolják. Ellenkezőleg jó képű, mosolygó arcú ember volt. Szerette a tréfát s mindig onyolgó, érdekes hangon beszélt mindenkivel, akkor is, mikor börtönbe vezetett valakit, vagy azt az általa kivetett adót szedte be, a mivel maga magát a káplári fizetés szerényeégeért kárpátolni indítatva érezte. Körültekintó és okos ember volt, ki azonnal felismerte a helyzetet s annak sokoldalú előnyeit.

Hullah! — igyezkelt magában — itt most pénzt lehet csinálni, sok pénzt! Hát csináljunk pénzt, sok pénzt! És ez elhatározásának megfelelőleg járt el. Azon kezdte, hogy behihezlegte, szükségessé, nélkülözhetetlenné tette magát a hatalmas úr: Urban ezredes előtt. Ravasz és éles elméjével azonnal felismerte gyűlösegeit, hajlamait, szenvedélyeit és ezzel egészen hatalmába kerítette a rettegett zsarnokot, Valóságos kegyenczévé vált, mint Potemkin Nagy Péternek. Értetítette őt mindarról a mi a városban történt, a mit az emberek gondoltak, beszélték. Szórakoztatta őt és mulattatta urát a ki magas állása daczára oly egyedül és elbagyatott állapotban élt. Semmiféle társaság nem fogadta őt el, ő maga pedig sokkal dőltyösebb volt, sem hogy alantós tisztjeivel a szolgálat szigorú korlátain túl érintkezett volna. Búcsú és követelő volt, mint minden parvenú s mert minden törekvése daczára nem sikerült belokolodhatnia a főúrnak körébe, kinzani és megalázni igyekezett őket. Legfőbb mondhatni egyedüli szórakozását és mulatságát kegyenczének a kis káplárnak köszönhette.

(Folytatása következik.)

Szerkesztői üzenetek.

Vilmának itt ott meglátászik rajta a germanizmus. Ennek elhagyásával és némi csekély módosítással közelről fogjuk Surány. Oroszi M. úrnak. Az adatokat felharmáltuk. Málnapatak. Hrk J. úrnak Legyen szíves P. Zs. urat kötelességének teljesítésére meg egyszer felhívni. Nemti. N. J. Sajnáljuk, hogy kívánságának nem te-
tünk eleget.

Losonca. K. F. Lapunk sártáig a gymnásiumi bála t nathosó meghívó még be nem érkezett. Kötelességünknek ism-
jük az érkező támogatást. Boldog újévet!

Feladó szerkesztő:

Horváth Danó.

3099-384 szám. Árverési hirdetményi kivonat.

As ipolyági kir. törvényszék mint ügyvéti hatóság közhírrá teszi, hogy Felsőházi Gusztáv ügyvéd felperes végrehajtónak Hla-
csák János végrehajtást szenvedő ellen 140 forint tőkekövetelés és
járulék iránti végrehajtási ügyében az Árverést az Ipolyági kir.
törvényszék területén lévő Leszenye község határában fekvő az
ottani 32. sz. tjkvben I. 1-22. soroz. alatt felvett ingatlanokból
Hlaconk Jánost két-tizenhatalmas részben illető jutálékra 500 forint
22 kr., a II. 1-22. soroz. alatt felvett egyenest illető két-tizen-
nyolcad részben jutálékra 477 forint 88 kr., és a III. 2-16. soroz. al-
att felvett részben jutálékra az Árverést 361 forint 22 kr. ban eszennel
megállapított kikiáltásárban, külön külön birtok testenként elren-
delte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi ja-
nuár hó 16-ik napján délelőtti 10 órákor Leszenye községi bíró
hátsáán megfoglaltatott nyilvános árverésen a megállapított kikiál-
tási árban először eladatul fogtak.

Árverési szabályokhoz tartoznak az ingatlan becsárának
tizenhatodik részében, vagy az 1881. LX. tör. 42. §-ában
jelölt árvalommal számított, és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333.
sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában ki-
jelölt szabályok értelmében a kikiáltott kikiáltási letenni, avagy
az 1881. LX. tör. 170. §-a értelmében a bánat pénznek a bírósá-
gi előzetes elhelyezéssel kiállított szabállyal elismervény
számlálat.

Kelt Ipolyágon, 1884. auguszt. hó 25-én napján.
As ipolyági kir. törvényszék mint telekhelyi hatóság.

IV. évfoly. Előfizetési felhívás a IV. évfoly.
„Magyar Háziasszony”
háztartási, gazdasági és szociális hetilap, a magyar háziasszonyok
örz. egyetemes hivatásos körének IV. évfolyamára.

A magyar háziasszony ezen egyetlen szakszavára ma már
nagy elterjedésnek örvend, a társadalom minden rétegében.
Képviselet a nők összes érdekeit, hasznos tanácsokat ad és
emellett, hogy a takarékos gazdálkodás és rendszeres háza-
tartás elveivel megismerteti, még kellemes szórakozást nyújt
akkor, midőn a nő elvégzte házi teendőit. Iránya olyan,
hogy a család minden tagja, a serdülő leány, a fiatal me-
nyecske, a szerető anya, a gondos házi asszony és az öreg
anya, egyaránt élvezettel olvashatják. Egyes rovatok, mint
a háztartási, kertészeti, egészségügyi, (házi orvos) és di-
vat rovatok, valamint vezérelőkkel is szakszavattal írók és
írók által töltöttek be és emellett a társas és regény-
rovatban is az elismert többi munkatársakkal találkoznak
olvasóink; midőn megérdemelt tehát azt a nagymérvű ér-
deklődést, melyben részesednek, mert hol egyszer beköszön-
tött, ott nélkülözhetetlen társalkodó a „Magyar Háziasszony”
az olvasó szívében. — A csiós kiállítású, vasár-
napokon 12-16 oldalon megjelenő lapnak előfizetési ára:
egész évre 6 forint, fél évre 3 forint, negyedévre 1 forint 50 kr.
Előfizetése a „Magyar Háziasszony” kiadóhivatala-
hoz: Budapest, váci körút 20. sz. a. intézendők és a hó
bármely napjától elfogadhatók.

A „Magyar Háziasszony” kiadó hivatala mutatvány-
számokat ingyen és bérmentesen küld mindenkinek, a kik
ez iránt hozzá — legcélszerűbben levelező-lappal fordulnak.

A „Magyar Háziasszony”
kiadóhivatala Budapest, váci-körút 20.
E szakszavának egyik háztartási és szociális hírnöke, midőn
előfizetési mellett több száz forintot lehet a háztartásban megtakarítani.

REISER.

szállítvány bizomány s biztosí-
tási ügynöksége B-Gyarmaton.
Ajánlja magát a n. é. közönség
pártfogásába.

Huszonhatodik évfolyam!
Ingyen regény melléklet minden számban és regények kedvezmény áron.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS A „BUDAPESTI BAZÁR”

legérdekelőbb, leghasznosabb és leggazdagabb tartalma dívat közléseire,
melynek minden száma

tizenhat oldalra jelenik meg, a késmunka minden ágazatához való illusztrációkkal, minden száma a legújabb párizsi dívat után
művészi rajssal és színes dívat képet, ruhák és fehérneműk készítéséhez hasznos és értelmes magyarázatokkal rajssal, fe-
hérneműk készítéséhez mintákat és jelöléseket monogramokkal hoz.

A „Budapesti Bazár” 1885. január elsején XXVI. évfolya-
mába lép. Lapunk főszereplőitől helyeink búsító pártolásának
közvetítését, kik mindenkor feltalálják a „Budapesti Bazár”-ban
színes dívat, akár a háztartás, akár a dívat körében. A „Buda-
pesti Bazár” iparkodik mindenkor a legérdekelőbb, a legújabb és
leghasznosabbat adni, a iparkodik foglalkozni is arra, hogy a nő-
dívat minden ágát felkarolva, meghálálhassa ama szíves párt-
olást, melyben a „Budapesti Bazár” a magyar háziasszonyok rész-
vételével, a világ minden részén 300 ezer
pártolóval jelenik meg. Azonban egyetlen idegen nyelvű kiadás
sem haladja meg a „Budapesti Bazár”, mely gazdaság és irodalmi
részével, díszes kiállításával és hasznos mellékleteivel, pártolással
áll a dívatlapok között.

A „Budapesti Bazár” szociális részében adunk késmen-
yeket, albumokat, mulató és ismeretterjesztő tárcsákat,
a hírszerzőt és a hírszerzőt az irodalom, művészet és társadalmi mo-
zárataiból és minden számunkban egy illusztrációt. Figyelemmel
fogjuk kísérni a társas és vidéki nőképző, gazdasági és nő-
ipar-egyletek munkáját is.

Legyen külön regény-melléklet adunk, egy tizenhat oldal-
ra, melyből a olvasóinkkal dívat színes könyvtár gyűjthetnek.
Jövő évi ingyenes regény-mellékletünk egyik hírneves angol re-
gényíró.

HELÉN
szíves regényírói dívat regénye lesz.
Lapunk szociális részében pedig Davy Lajos legújabb
regény és érdekelő regényét, melynek címe:
„Az utolsó Fentherland”
kijelöl meg.

A „Budapesti Bazár” dívat részében a művelt hölgy és gon-
dos háziasszony egyaránt megtalálja mindazt, a mi az dívatkére
és szívesen vonatkozik, azon tudatával, hogy együtt, melyek a
háziasszonyok dívat és háztartási dívat.

As előfizetési pénzeket legcélszerűbb postaváltvánnyal küldeni ily cím alatt:
Király János szerkesztőnek Budapest. (Koronaherczeg-utca 17. szám.)
„HELÉN” című ingyenes regény-mellékletünk szerzője CHOKER B. M. hírneves angol regényíró, ki a „Csese kisasszony” című
regényével az angol olvasókörönség kedvence lett.

A „Budapesti Bazár” című HÖLGYEN NAPTÁRA díszes kiállításban jelenik meg és mint karácsonyi és újévi ajándék
is igen alkalmas.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK.
A „Budapesti Bazár”-ra az ingyenes regény-melléklettel együtt:
Egész évre (januártól december végéig) . . . 10 forint — kr.
Fél évre (januártól-június végéig) . . . 5 „ — „
Negyed évre (januártól-március végéig) . . . 2 „ 50 „

Kedvezmény árban rendelhetik meg t. előfizetőink:
A „Budapesti bazár naptár”-át, dívat: 60 kr., dívatkötés-
ben: 1 forint 20 kr.
A „Kisasszony” című dívat 60 kr.
A „Mégsekeres” című dívat 50 kr.
A „Lúcia férje” című dívat 50 kr.
„Az amerikai unokács” című dívat 50 kr.

Az előfizetési pénzeket legcélszerűbb postaváltvánnyal küldeni ily cím alatt:
Király János szerkesztőnek Budapest. (Koronaherczeg-utca 17. szám.)
„HELÉN” című ingyenes regény-mellékletünk szerzője CHOKER B. M. hírneves angol regényíró, ki a „Csese kisasszony” című
regényével az angol olvasókörönség kedvence lett.

A „Budapesti Bazár” című HÖLGYEN NAPTÁRA díszes kiállításban jelenik meg és mint karácsonyi és újévi ajándék
is igen alkalmas.

Száz arany-frank jutalomdíj a gyűjtők ré-
szére!

Komócsy József ujsága:
„HIRMONDÓ”

politikai, ismeretterjesztő, gazdasági és mulató képes néplap.
Megjelenik minden vasárnap 12 nagy oldalon szép ké-
pekkel.

Előfizetési ára egy negyedévre csak 1 forint.

Gyűjtők részére 100 arany-frank jutalomdíj van
kitűzve, melyből aki legtöbb előfizetőt gyűjt: 50 arany
frankot nyer; az utána következő 30 arany-frankot;
az ezután következő 20 arany-frankot.

A jutalomdíjak — tekintet nélkül az előfizetők
számára — azoknak, kik legtöbb előfizetőt gyűjtöttek.
kiadtnak.

Ha valaki öt előfizetőt gyűjt; az a Hirmondóból
egy dívatpéldányt is kap.

Az előfizetési dívat legkésőbb 1885. január hó
4-ig ily cím alatt küldendők:
A Hirmondó kiadóhivatalának Budapest, egye-
temes-utca 4. sz. a.

Ajánlunk a Hirmondót mindazoknak, a kiknek
nincs idejük, hogy mindennap végig olvassák a nagy
lepedő-újságokat; mert a Hirmondóban minden vasár-
nap megtalálják röviden és világosan mindazt, ami
a hazai és külföldi politikában történik; tudósításokat
hozunk az országgyűlés minden üléséről, ismeret ter-
jesztő és gazdasági rovatunkban közlünk hasznos
útmutatásokat, míg lapunk mulató részében szép
képek mellett érdekes történeteket, verseket talál az
olvasó

A budapesti és az ország minden vidékén történő
eseményeket hírovarunk közli. Ugy szintén a dívat
drakot és az ipar állását is ismerteti.

Budapest, 1884. december 3.
Komócsy József s. k.
a „Hirmondó” tulajdonosa és szerkesztője

Összesen 10.000 nyeremény

II. KINCSEM-SORSJÁTEK

1. főnyeremény forint

50.000

2. főnyeremény 20.000 3. főnyeremény 10.000 forint o. é.

A sorsjegyek kaphatók:

A MAGYAR LOVAR-EGYLET SORSJEGY-IRODÁJÁBAN

Hatvani-utca BUDAPEST Nemzeti Casino

ugyszintén valamennyi váltóházaknál, lottegylőtőknél és szívatőzsdéknél.

Minden nyeremény készpénzben kifizettetik

1 sorsjegy 1 forint o. é.

11 sorsjegy 10 forint o. é.

5000 forint
3000 forint

2000 forint
1000 forint

A szociális takarékpénztár részvény-tárolat a betétkamat-
látat 1885. év január 1-től kezdve az éves betétekre nézve 0%-lira
emeli fel, az egy havon alóli időre betett összegekre nézve pedig
2%-lira állapítja meg.

Az igazgatóság.